

HELEEN VAN DEN HOVEN

Wie schrijft,
DIE BLIJFT

Een geheim, twaalf schrijvers, een moordenaar...

MOORDMYSTERIE

DE CRIME COMPAGNIE

Crime Time en PimMedia starten grootse schrijfwedstrijd

Om het belang en de waarde van gedrukte media in het zonnetje te zetten, organiseert PimMedia, in combinatie met uitgeverij Crime Time een schrijfwedstrijd voor amateurs en professionele auteurs. Deze wedstrijd zal plaatsvinden op Kasteel Rijnhuizen, waar twaalf schrijvers zullen samenkomen om twee weken lang aan een manuscript te schrijven met als thema: het raadsel van Rijnhuizen.

Elke dag leveren zij een nieuwe tekst in die daarna door de jury beoordeeld zal worden. De auteur van de minst geslaagde bijdrage moet het kasteel verlaten. Ondertussen schrijven de schrijvers door, want de volgende dag is er weer een kans.

Dit is geen wedstrijd met televisiecamera's waarbij de kijkers kunnen zien wat er gebeurt. Nee, door publicatie van fragmenten uit de ingeleverde teksten, en interviews met de afvallers krijgen de lezers van de bladen van Rijnhuizen Media, een onderdeel van PimMedia, een kijkje in de schrijfkeuken, of liever het schrijfkasteel. Elke dag zal in dagblad *Mooie Tijden* een aflevering verschijnen van *Het raadsel van Rijnhuizen* waardoor u kunt meeleven met de auteurs die vechten om de ultieme beloning: een uitgeefcontract.

Wilt u een van deze twaalf zijn?

Stuur uw verhaal van 1500 woorden in, samen met het verhaalidee waarop u uw raadsel van Rijnhuizen wilt baseren. Uit alle inzenders zal Crime Time een longlist samenstellen, waarvan de deelnemers kunnen meedingen naar een plaats bij de beste twaalf. Die twaalf zullen in oktober 2018 twee weken lang in Kasteel Rijnhuizen verblijven, om daar verder te schrijven aan *Het raadsel van Rijnhuizen*.

Persbericht

Amsterdam, 15 juli 2018

Na zorgvuldig beraad hebben de jury en de organisatoren van de wedstrijd de volgende deelnemers geselecteerd. Zij zullen op 15 oktober bij het kasteel worden ontvangen door Pim van Bronckhorst, kasteelheer en eigenaar van PimMedia, en Claudia Markant, van de succesvolle uitgeverij Crime Time.

Deelnemerslijst

- Ambrose van Bronckhorst
- Barbara van Amerongen
- Donald Broeder
- Felicity Voerman
- Gerard Welmoed
- Hamide Samara
- Harold Reiziger
- Jojanneke Jonaszoon
- Kristian Koenraadt
- Otto Toledo
- Samantha Ten Ham
- Suzanne Vermeille

Deze twaalf zijn uitgenodigd om in Kasteel Rijnhuizen verder te schrijven aan hun *raadsel van Rijnhuizen*. Hun is gevraagd te komen met voldoende bagage voor een verblijf van veertien dagen. Laptops, telefoons en andere middelen van communicatie zijn verboden. Binnen het kasteel vinden ze alles wat ze nodig hebben om succesvol deel te nemen aan de wedstrijd. Ook voor de inwendige mens zal worden gezorgd.

Crime Time zal elke dag verslag doen van het verloop van de wedstrijden in het blad *Mooie Tijden* en tekstfragmenten en interviews publiceren van de afgevallen deelnemers.

De winnende deelnemer ontvangt een uitgeefcontract bij Crime Time en zijn verhaal over het raadsel van Rijnhuizen zal gepubliceerd worden.

Het raadsel van Rijnhuizen

Suzanne Vermeille

Uitgave van Crime Time
Copyright Suzanne Vermeille en Crime Time
Dertiende, gewijzigde druk

Een woord vooraf

door Suzanne Vermeille

Nu het stof is neergedwarreld, het rookgordijn is opgetrokken en de verdachte wacht op berechting, is de tijd aangebroken om de ware toedracht van het raadsel van Rijnhuizen te onthullen. De schrijvers die bij de wedstrijd zijn overgebleven hebben er hun eigen verhaal van gemaakt, maar over wat er werkelijk is gebeurd, zwijgen ze als het graf. Iedere aanwezige heeft de gebeurtenissen anders beleefd en kleurt zo zijn eigen geschiedenis. Er is er maar één die de gehele waarheid kent en die u in combinatie met de getuigenissen van de deelnemers en de artikelen uit *Mooie Tijden* het volledige verhaal kan vertellen.

Het begon allemaal met de aankondiging van de schrijfwedstrijd ‘Wie schrijft, die blijft’ in de krant.

Nee, dat is niet waar, en ik heb me voorgenomen de waarheid te schrijven. Bij mij begon het al vóór de aankondiging van de wedstrijd, toen ik een afwijzing kreeg van mijn uitgever.

Voordat ik mijn afgekeurde manuscript in een dikke envelop mee terug naar huis kreeg, vertelde ze me over de plannen. ‘Misschien is het iets voor jou. Dat mensen je naam weer eens tegenkomen.’

Zo hoorde ik over de wedstrijd.

Wie het oorspronkelijke idee opperde, was op dat moment eigenlijk al vergeten. Was het de ambitieuze schrijver die de droom koesterde een onvergetelijke thriller te schrijven? Of de vader die zijn zoon wilde helpen die droom te realiseren, en die tevens hoopte zo een verloren erfgoed te vinden? Of de vrouw die haar naam voor altijd en eeuwig internationale roem wilde geven?

Ach, willen we allemaal niet op de een of andere manier onsterfelijk zijn?

Wat ook het zaadje was en wie het ook plantte, het bracht veel teweeg. Het ontkiemde en het resultaat was de wedstrijd, een mogelijkheid voor debutanten en gevorderde auteurs om een exclusief uitgeefcontract te winnen, compleet met een promotiepakket dat gegarandeerd een bestseller zou opleveren.

De uitgeverij moest extra mankracht aantrekken om samen met de initiatiefnemer het kaf van het koren te scheiden bij de vele inzendingen.

Bij die inzendingen zaten een aantal bijzondere invalshoeken. Deze auteurs hadden – net als ik – hun best gedaan zich in te lezen in de geschiedenis van het kasteel en van zijn bewoners. Ze hadden er uren werk in gestopt om binnen te mogen komen op een kasteel dat de jaren daarvoor ontoegankelijk was geweest en dat in de maanden daarna een verbouwing zou ondergaan.

De uitgever en de organisatoren selecteerden de genomineerden en planden een klapper van een wedstrijd. Ze kregen hem ook, al was het resultaat anders dan verwacht.

Niet alles van wat ik ga beschrijven heb ik zelf gezien of gehoord. Sommige conclusies trok ik pas later, en andere vond ik in de teksten die de deelnemers publiceerden, en door gesprekken met hen. Fragmenten van de geschreven inzendingen, interviews met deelnemers, alles wat een idee kan geven over de sfeer in het kasteel, of aanwijzingen over het op te lossen raadsel, heb ik daarom opgenomen in de hoofdstukken 'Prikbord'. Dat is logisch omdat het prikbord voor ons de enige manier was om te weten te komen waar de andere schrijvers mee bezig waren. Dat wil zeggen, voor wie niet aan het spioneren was.

Om het volledige verhaal te kunnen vertellen heb ik het perspectief van de alwetende verteller nodig. Zoals een bosuil in de nacht over het landgoed vliegt, zal ik u de gebeurtenissen voor ogen brengen, want in de nacht ontstaan de verhalen en groeien de verlangens.

Mijn uitgever krijgt er koude rillingen van. Niet van de nacht en de uil, maar van het perspectief. Ze vindt dat niet bij de hedendaagse thrillerpraktijk passen. Mijn redacteur noemt het een perspectief voor geschiedenisboeken, en zo kunt u dit verhaal dan ook lezen, als de geschiedenis van een misdaad. Ware geschiedenis, true crime.

Ik twijfel er niet aan of de uitgever zal het uiteindelijk zo ook uitbrengen. *True crime sells.*

Afijn, het verhaal begint gemoedelijk. Dat de belofte van een goede promotie serieus was gemeend, bleek toen de twaalf deelnemers op een zonnige ochtend in oktober arriveerden op het landgoed. Niet iedereen had zich gerealiseerd dat er fotografen bij het hek zouden staan. Een enkeling was niet anders gewend.

Laten we eens kijken hoe dat ging.